

Oevreprijs 2000 voor Louis G. Le Roy

Ben J. Veld

Het Fonds voor beeldende kunsten, vormgeving en bouwkunst heeft Louis G. Le Roy de oevreprijs 2000 toegekend. Het lovende oordeel van de jury was unaniem en is van toepassing op zijn oeuvre in het algemeen. Het betreft dus niet alleen zijn eco-kathedrale projecten, maar ook zijn boeken, schilderijen, fotografie, kristalglasbouwwerken en zijn lezingen (mijn "Öko-Kabarett", zegt hij zelf vol zelfspot).

De oevreprijs is bedoeld voor die kunstenaars, die een belangwekkend en nog werkzaam oeuvre op hun naam hebben staan. De prijs bestaat uit een aantal componenten. Er is een geldbedrag van f50.000,-; daarnaast zal door de stichting in samenspraak met Le Roy een publicatie vervaardigd worden en er zal een kleine tentoonstelling in de tentoonstellingsruimte van het Fonds aan de Brouwersgracht in Amsterdam georganiseerd worden. Daaraan zullen ook andere laureaten deelnemen.

Met de toekenning van een oevreprijs wil het Fonds een extra impuls geven aan de belangstelling voor het werk van de laureaten, die allen een behoorlijk oeuvre hebben opgebouwd.

Louis Le Roy verwierf in de jaren '70 internationale bekendheid met zijn zg. wilde tuinen. Hij kreeg veel navolgers en de discussies onder tuiniers en landschapsarchitecten laaiden hoog op. Zijn publicatie "Natuur uitschakelen - natuur inschakelen" (1973) zorgde voor veel aandacht voor zijn pleidooi de scheiding tussen natuur en cultuur op te heffen, de mens als een van de ecologische factoren te zien en de bevolking zeggenschap te geven over de vormgeving van de eigen woonomgeving.

De laatste dertig jaar werkt Le Roy in het Friese Mildam gestaag door aan de

ontwikkeling van zijn eco-kathedraal, een oneindig groeiend bouwsel van zorgvuldig gestapeld restmateriaal van stratenmakers. De Commissie Oevreprijs bewondert het gegeven dat Le Roy door het benadrukken van de rela-

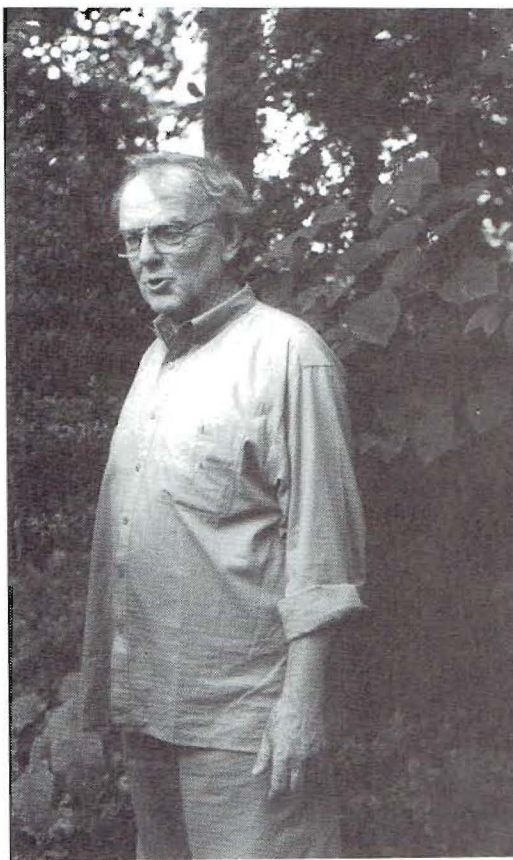

Foto: M. A. Veld

tie mens - natuur - landschap ontsnapt aan het pessimisme van de jaren '70. Zijn ideeën leidden tot een bevrijdende herovering van de openbare ruimte door het publiek. De Commissie bewondert ook de beeldende kwaliteiten van zijn landschapsarchitectuur.

Wilde tuinman, beeldend kunstenaar, vrije filosoof, cultuurcriticus, eco-kathedraalbouwer, non-conformist, nadenker, ecotect. Allemaal aanduidingen die pogingen weergeven om Le Roy in een bepaalde categorie onder te brengen. Hoewel zijn werk heel con-

creet is en ieder er kennis van kan nemen, blijft Le Roy voor sommige ambtenaren en politici on(be-)grijpbaar. De gemeente Heerenveen is zich ervan bewust, dat het werk van Le Roy een van de weinige zaken is waarmee de gemeente op de kaart van Europa staat, erkent de grote betekenis van haar beroemde ereburger, maar worstelt met zijn theorieën en visie.

Wat bedoelt Le Roy eigenlijk? Sommigen oordelen over zijn werk, maar hebben het nog nooit gezien. Ambtelijke tradities en jargon sluiten niet gemakkelijk aan op de aanpak van Le Roy. Gangbare begrippen als wieden, maaien, snoeien, onkruidbestrijding, beheer, tuin, plantsoen, jaarplanning, seizoensplanning, gazonbeheer, bladblazer, zaaien, sproeien en spitten zijn niet toepasbaar op de projecten van Le Roy. Hij spreekt van een eindeloze ontwikkeling in ruimte en tijd, zonder einddoel (minstens tot het jaar 3000), uitvoering in nauwe samenwerking met burgers, toepassing van grote hoeveelheden restmateriaal (klinkers, tegels e.d.), creativiteit, vrije energie, ontwikkeling naar een steeds grotere complexiteit. In de eco-kathedraal reageren mens en natuur voortdurend op el-

kaar. Zo gaan natuur en cultuur voortdurend in elkaar over. Er is geen eindbeeld (streefbeeld), omdat de ontwikkelingen eindeloos doorgaan.

Terwijl de gemeenteambtenaren hun hoofd breken over hoe ze dat in hun jargon moeten inpassen, bouwt Louis Le Roy rustig en lustig voort. Al meer dan dertig jaar, vrijwel elke dag. Steeds groter, indrukwekkender, complexer. □

Wie de ontwikkeling van de eco-kathedraal wil volgen: www.eco-kathedraal.nl.